

ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ
Установа културе
Београд, Коче Поповића 9/III
Тел: + 381 11 262 51 31
fcs.office@fcs.rs
www.fcs.rs

Број: УО 03-1807

Датум: 08.08.2023.године

На основу члана 18. Закона о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС), члана 39. став 1. тачка 17. Статута Филмског центра Србије бр. 03-1253 од 13. маја 2019. године, и Предлога Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2023. годину у категорији: *Суфинансирање производње домаћих крајкометражних играних филмова* бр. 03-1587 од 3.7.2023. године, Управни одбор Филмског центра Србије је на седници одржаној дана 08. августа 2023. године, донео следећу:

ОДЛУКУ

о додели средстава за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2023. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих крајкометражних играних филмова

Члан 1.

УСВАЈА СЕ Предлог Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2023. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих краткометражних играних филмова бр. 03-1587 од 3.7.2023. године, па се додељују финансијска средства следећим пројектима:

Редни број	Подносилац пријаве	Пројекат	Износ у РСД
1.	THIS AND THAT PRODUCTIONS	ИМАГИНАРНИ БРОЈЕВИ Редитељка: Јелица Јеринић	2.700.000
2.	SENSE PRODUCTION	БОРОВНИЦЕ Редитељ: Исидора Веселиновић	2.300.000
3.	ЗЛАТНА ПЛАНИНА	ТУЋА БОЛ Редитељ: Славиша Дробњаковић	1.000.000

Члан 2.

ОДБИЈАЈУ СЕ пријаве поднете на конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2023. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих краткометражних играних филмова, и то:

Редни број	Подносилац пријаве	Пројекат
1.	RANČ PRODUCTION	ИГРАЈУ МЕЧКЕ Редитељ: Срђа Вучо
2.	RANČ PRODUCTION	ДИРЉИВА ПЛАНЕТА Редитељ: Лука Папић
3.	Мафин производња аудио визуелних производа	ВРЕМЕ КАДА ПИЈЕМ КАФУ СА В Редитељ: Филип Марковиновић
4.	TINOMIR STANIC PRODUCTION	NEXT Редитељ: Никола Гачпар
5.	TO BLINK ANIMATION	PLAYING GOD Редитељ: Војин Васовић
6.	BEEF PRODUCTION	МЕРЛИНКА Редитељ: Нина Кири
7.	REVISION	ДЕСЕТ – ДЕВЕТ Редитељ: Сава Николић
8.	MANSARDA PRODUCTION	ЛАПОТ Редитељ: Огњен Петковић
9.	ТАЛАС ФИЛМ	ОБЛАК КОЈИ СЕДИ Редитељ: Бошко Ђорђевић
10.	KLICKEK	ПРВИ ВИКЕНД У АПРИЛУ Редитељ: Амина Авдић
11.	ЧАРНА ВУЧИНИЋ ПР	ПУТ Редитељ: Павле Прокић
12.	СЕРБИЈА ФИЛМ	ГЛАМУР Редитељ: Страхиња Млађеновић
13.	Врабац Филм	СЕРВИС Редитељ: Синиша Цветић
14.	ГЛУМАЦ	КВАР Редитељка: Клара Вујовић
15.	НЕЗАВИСНИ ФИЛМСКИ ЦЕНТАР ФИЛМАРТ	ПРЕКО Редитељ: Милош Бојовић
16.	РЕАСОСК	ШТО ТЕ НЕМА Редитељ: Александар Папајић, Стефан Андрејић
17.	Блудни син	КАД ПРЕСПАВАШ БИЋЕ ТИ СВЕ МАЊЕ ЧУДНО Редитељ: Алекса Михајловић
18.	МК АРТ СТУДИО	ПАРИЗ ИЗНУТРА Редитељ: Марко Ковач

Члан 3.

По коначности ове Одлуке, Филмски центар Србије ће са добитницима средстава из члана 1. Одлуке закључити појединачне уговоре којим ће бити дефинисана динамика исплате, услови и

начин коришћења додељених средстава, као и међусобна права и обавезе Филмског центра Србије и добитника средстава.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

На основу Одлуке Министарства културе број 642-01-15/2023-05 од 03.04.2023. године, (у даљем тексту: „**Ценијар**“) расписан је и објављен, дана 05. априла 2023. године, у дневном листу „**Вечерње новости**“, као и на интернет страници Центра, Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2023. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих краткотражних играних филмова („**Конкурс**“).

Рок за доставу пријава на Конкурс истекао је 12. маја 2023. године. На конкурс је пријављено укупно 21 пројекта.

Конкурсна комисија (у даљем тексту: „**Комисија**“) доставила је Управном одбору Центра образложени Предлог за доделу средстава 03-1587 од 3.7.2023. године. У достављеном Предлогу Комисија је образложила критеријуме и начин оцењивања пројеката, дала образложено мишљење о пројектима који су предложени за подршку, те предложила да финансијски буде подржано 3 (три) пројекта. Истовремено, Комисија је у свом предлогу дала и образложено мишљење о пројектима за које сматра да не би требало да буду финансијски подржани од стране Филмског центра Србије.

Благовремене и уредне пријаве Комисија је анализирао у складу са критеријумима за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије утврђене Законом о кинематографији ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе ("Сл. гласник РС", бр. 105/2016 и 112/2017) и самим текстом конкурса.

На основу наведених критеријума, Комисија је предложила да се новчана средства доделе пројектима који у највећој мери испуњавају критеријуме за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, и то:

1. ИМАГИНАРНИ БРОЈЕВИ

Редитељка: Јелица Јеринић

Продукцијска кућа: This and That Productions

Износ у РСД: 2.700.000

„Имагинарни бројеви“ доносе једну дирљиву причу о девојчици која са оцем путује на своје прво републичко такмичење из математике. Овај пут испуњен је генерацијским сукобом између пожртвованог оца и великих снова његове кћерке и представља реткост у изобиљу друштвених патологија које привлаче младе ауторе данас.

Комисија се са овим пројектом упознала на претходном конкурс и констатовала је важност наратива који се бави породичном динамиком и наслеђем периода транзиције виђеним кроз лик једне тинејџерке.

Сценарио је знатно унапређен у односу претходну пријаву, јасно је одређен, лишен сувишних пре-декларативности, такође су изостављена и општа места, тако да је у целости структура наратива подређена форми кратког филма.

Претходни радови редитељке су запажени и у комбинацији са експликацијом нуде једну натуралистичку, скромну и јасно одређену причу. Поред тога, у међувремену је пројекат добио и подршку међународног фонда Media чиме је пројекат постао извеснији, те због свега наведеног сви чланови комисије усагласили су запажања да је ово један од најкомплетнијих пројеката које треба предложити за подршку.

2. БОРОВНИЦЕ

Редитељ: Исидора Веселиновић

Продуцентска кућа: SENSE PRODUCTION

Износ у РСД: 2.300.000

Главни јунак у филму "Боровнице" Бранко је професор, добар отац и добар супруг који одлучи да узме правду у своје руке након што сведочи непријатној сцени у трамвају.

Врло прецизно и интелигентно написан сценарио где редитељка јасно и свесно барата архетипским поставкама ликова и ситуација како би их и преиспитала. Наизглед нам нудећи једноставно решење где је негативац пијанац и отпадник друштва редитељка и сценаристкиња заправо поставља једно важно питање - да ли је праведник када упрља руке и даље праведник? Кроз редитељску експликацију и визуелне референце комисија је добила јасну идеју редитељске визије и уз сав приложени материјал се једногласно сложила да је ово један од најкомплетнијих пројеката у овом позиву. Претходни филмови указују да смо на трагу аутентичног стила и осећаја који нас оставља у ишчекивању.

3. ТУЋА БОЛ

Редитељ: Славиша Дробњаковић

Продукцијска кућа: ЗЛАТНА ПЛАНИНА

Износ у РСД: 1.000.000

"Туђа бол" ("The Pain of Others") сценаристе и редитеља Славише Дробњаковића је прича о људској патњи из визуре деветогодишњег дечака која се кроз занимљиву пара-кишовску стилизацију неосетно претвара у причу о Холокаусту.

Хибридни приступ наративној форми у сценарију (комбиновање играног и документарног материјала) обећава занимљиво поигравање филмским језиком и културом сећања.

Пројекат је подржан и буџетским средствима партнера из Холандије и комисија је изразила задовољство професионалним и уметничким нивоом пројекта и одлучила да га подржи.

Према мишљењу Комисије остали пријављени пројекти нису испунили, упоређујући их са предложеним пројектима, у довољној мери услове и критеријуме предвиђене Законом о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 105/2016 и 112/2017). С тим у вези, Комисија је дала и образложења за пројекте који нису предложени за подршку:

ИГРАЈУ МЕЧКЕ

Редитељ: Срђа Вучо

Продуцентска кућа: RANČ PRODUCTION

Иван је зависник који се месецима лечи од алкохолизма на групним терапијама где се сусрећемо са исповестима осталих чланова групе и њиховим судбинама.

Својим приступом и избором теме сценарио за филм "Играју мечке" је оставио утисак на поједине чланове комисије. Редитељ и сценариста је вешто избегао све замке стереотипних приказа људи који болују од зависности, већ им је приступио са емпатијом али и дозом хумора. Идеја да сав дијалог буде у офф-у у односу на слику као представа нарушене комуникације је занимљива, мада у једном тренутку прерасте у концепт који преузме примат да би потврдио већ јасну идеју па тиме постане плеоназам. Уз све квалитете сценарио је на моменте конфузан и одаје утисак да би за причање ове приче било потребно више простора него што кратки метар нуди.

ДИРЉИВА ПЛАНЕТА

Редитељ: Лука Папић

Продукција: RANČ PRODUCTION

Пројекат „Дирљива планета“ на хумористичан начин покушава да дочара турбулентност емотивног склопа главног јунака након догађаја који суштински мења његов живот. Малтене маничан унутрашњи свет јунака квалитетно је екстернализован ишчашеним, маргинализованим локацијама, потом аналогijом са инстант гратификациjом коjу нуди интернет садржај, те низом често бизарних youtube/tiktok минијатура. Као резултат долази до врло синематичног брисања јасних граница између субјективног и објективног, унутрашњег и спољашњег, дигиталног и физичког постојања. Редитељска експликација је добро разрађена - упечатљиве визуелне референце, модеран, еклектичан и динамичан филмски израз – све то упућује на могући занимљив и иновативан филмски резултат.

Међутим, критика коју је Комисија упутила у претходном циклусу конкурса и даље стоји - изменама начињеним у сценарију није адекватно решен основни проблем – успостављање једног јасног, суженог фокуса какав краткометражни филм захтева. Поставља се питање да ли је једноставним драматуршким интервенцијама дати проблем уопште решив (увођење сцена на градилшту), а постоји и могућност да би се неким озбиљнијим, кореним изменама изгубиле вредности које је Комисија свакако препознала. У том смислу, препоручујемо додатни рад на сценарију у погледу његовог расписивања у формат целовечерњег артхаус филма где би поменути елементи били темељније обрађени.

ВРЕМЕ КАДА ПИЈЕМ КАФУ СА В

Редитељ Филип Марковиновић

Продукцијска кућа: Мафин производња аудио визуелних производа

Сценарио "Времена када пијем кафу са В" је прича о две жене у тридесетим годинама које воде разговор за трпезаријским столом виђен кроз два наративна тока: фиктивни и реалистични. Исповест пријатељице кулминира несигурношћу везаном за напуштање мужа и пресељење.

Сам развој приче требао би да нас наведе да еманципацију схватимо као пут у животну неизвесност као тему и повежемо је као универзалан мотив који аутор жели да обради кроз фиктивне токове као облике узроковања психолошких подлога и динамику дружења као облик исповести који служи за подршку - решавању. Међутим, у постојећој форми сценарио подсећа више на литерарни предлогак у коме изостаје јасна драматизација вербализована у одређена средства филмског језика. Ни редитељски третман нам не пружа јасну намеру да се аутор бави конкретним изражајним просторима или намеру да дефинише емоционалне вишеслојности главне протагонисткиње. Сам оквир приче смештен је у средину осамдесетих година што аутор прихвата као могући миље који га лишава савремених технолошко-друштвених околности не желећи да тематику смести у савремен контекст, што нас наводи и на питање због чега би данас било важно чути ову причу?

Иако се стиче утисак да смо се већ сусретали са сличном тематиком али и формалном структуром најзначајнија сугестија комисије је да је потребно додатно разрадити драматуршки ток као и да би требало конкретније дефинисати ликове, управо однос споредног и главног. Такође, иако је јасна намера да се на асоцијативан начин аутор бави фиктивним током, у прилог пројекту свакако би помогла и подробнија редитељска експликација.

NEXT

Редитељ: Никола Гачпар

Продукцијска кућа: TINOMIR STANIC PRODUCTION

Редитељска експликација филма „NEXT!“ као главну тематску преокупацију издваја глобални феномен урушених људских односа узрокован *hookup* културом. Одабрана тема је релевантна, и локално и глобално веома актуелна, те као таква асполутно завређује филмску адаптацију, али на жалост она се не чита из сценарија који би, визуализован у краткометражни филм, за публику представљао ипак једини и основни извор значења.

Концепт „онлајн дејтинга“ и значајне промене које је тај специфичан облик дигиталног упознавања и забављања унео у партнерске односе, тешко се појављује као могуће читање предложеног текста. Као потенцијална идеја лакше се уочава проблем односа човека и машине, много пута обрађиван унутар sci-fi жанра, али овде, на жалост сведен тек на зачетак идеје – на комичан скеч који не говори много заправо ни о чему – ни о онтолошкој позицији савременог човека у сусрету са све присутнијом вештачком интелигенцијом, као ни о питању самосвесности аутономних AI модела и њиховог односа са творцем. Екстраполацијом тренутних научних достигнућа у домену развоја неуронских мрежа, лако се долази до једне ефектне дистопијске визиуре, недавно успешно обрађиване у *Black mirror* серијалу или унутар анимираног серијала *Love, Death+Robots*, који показују да се дата тема итекако може упечатљиво исказати унутар кратке форме.

Међутим, иако заплет сценарија за кратки филм „NEXT!“ доводи јунаке у позицију погодну за преиспитивање међуљудских односа, они ипак остају упадљиво неразрађени, док се новонастала девијација једноставно подразумева, а њена озбиљнија анализа постаје жртва фабуле. Хумористичан отклон евидентан у третману теме је свакако добродошао, али без озбиљнијег позиционирања у све актуелнијем проблему односа човека и машине, предлогак остаје на нивоу скеча. У том смислу сценарио захтева додатан рад на продубљивању тематских импликација и проналажењу адекватних драматуршких решења за јасно и прецизно успостављање идеје о „девалвацији племенитих чиниоца сваког здравог и утемељеног односа између људи“.

PLAYING GOD

Редитељ: Војин Васовић

Продуцентска кућа: TO BLINK ANIMATION

Пројекат „**Playing God**“ има занимљиву и оригиналну премису – главном јунаку се преко радија у колима обраћа Бог. Ова премиса, међутим, није довољно квалитетно обрађена у сценарију – дијалог са Богом је изведен кроз низ површних гегова који захтевају изузетно велике продукцијске ресурсе а значењски не саопштавају ништа релевантно.

Сценарију је потребна креативна економија која би подразумевала постизање одређене мере релевантности – уз јасну поруку коју прича жели да пренесе. Чак и на малом простору краткометражног филма, јунак може показати знаке динамичког лика и променити се изнутра од почетка до краја – уколико је прича вешто и ваљано вођена. У овој садашњој верзији сценарија са јунаком се заправо не догоди никаква нарочита унутрашња промена, његово стање од почетка до краја остаје исто и гледалац осим гега и ефеката – што може видети у толиким другим, продукцијски опремљенијим случајевима – неће добити нарочит доживљај.

МЕРЛИНКА

Редитељ: Нина Кири

Продуцентска кућа: BEEF PRODUCTION

Сценарио за филм "Мерлинка" је привукао пажњу својом једноставношћу и смислом за хумор. То је прича о "глумици у покушају" Маши која први пут упознаје мајку свог момка. Испитујући динамику њиховог односа сценаристкиња и редитељка Нина Кири духовито решење констипације у једном тренутку уздиже на ниво симбола чиме тај поступак губи на снази, а самим тим крај филма делује као конструкција за постављање редитељкине идеје.

Кроз редитељску и продуцентску експликацију се помиње и питање осећања припадности људи из дијаспоре, међутим то није јасно из сценарија јер ова прича може на истоветном нивоу да функционише и да су ликови из нпр. Београда. Каква је то борба да се помири (како ауторка наводи) "српски" и "западни" идентитет, како се она манифестује и због чега је и да ли је уопште аутентична само за људе из дијаспоре?

ДЕСЕТ – ДЕВЕТ

Редитељ: Сава Николић

Продукција: REVISION

Сценарио за кратки играни филм „Десет-девет“ доноси добро познату причу о напуштеној и запуштеној младости, малолетничком насиљу и мотивима из којих оно произилази, испричану из визуре бунтовних адолесцената.

Овакве универзалне теме одувек су биле интересантне филму, али је њихов успешан третман често захтевао деликатну руку у свим њеним идејним и формалним инкарнацијама, од дидактичних до хиперреалистичних.

Управо је то највећи недостатак сценарија „Десет-девет“ – не толико сам одабир теме, већ њена драматизација која низом конвенционалних решења, типизираних ликова, предвидивих односа и општих места, делује неадекватно за историјски тренутак у коме настаје. Одабрани *soundtrack* са малтене химничним третманом текста додатно ојачава овај утисак и чак помера форму ка домену и естетици музичког спота, која уз претпостављени натурализам у изразу, као и разматрану естетику документарног реализма, у најбољем случају прави ништа више до једну забелешку, без јасног и неопходног коментара, отклона, значења и функције, што је у тренутној клими друштва које озбиљно преиспитује корене дубоке моралне кризе у које је запало, у најмању руку непримерено.

ЛАПОТ

Редитељ: Огњен Петковић

Продуцентска кућа: MANSARDA PRODUCTION

Пројекат Огњена Петковића „Лапот“ има особине због којих га треба препоручити наредној комисији за најозбиљније разматрање. Пројекат се бави друштвено изузетно релевантом темом – односом према старијим суграђанима, који, у условима економског сиромаштва, бива до краја одређен у основи нехуманим разматрањем корисности и некорисности јединке за друштво. Код нас је иначе мало филмова који озбиљно тематизују и проблематизују старост и стога би ово био драгоцен допринос. Аутор је вишеструко награђиван управо у сфери кратке филмске форме, што представља додатни гарант да ће овај пројекат у самој реализацији добити ваљан и уметнички релевантан облик.

Поред свега, иако се из редитељске експликације може оцртати ауторска визија завршног производа – сценарију је потребна одређена мера унапређивања. Верујемо да би сценарио, а самим тим и завршни филмски производ, много добио додатном психолошком разрадом ликова и њихових међусобних односа. Они су недовољно индивидуализоване фигуре због чега филмска прича постаје пре свега друштвени коментар – недостаје јој индивидуалне дубине на основу које се гледалац може снажније везати за ликове. Додавањем тог елемента прича би добила на снази и била значајно унапређена. У сваком случају ово је пројекат вредан пажње и поновног разматрања.

ОБЛАК КОЈИ СЕДИ

Редитељ: Бошко Ђорђевић

Продуцентска кућа: ТАЛАС ФИЛМ

„Облак који седи“ је добро познати coming-of-age наратив, испричан из визуре дечака на прагу адолесценције у потрази за припадношћу и сопственим идентитетом у амбијенту финансијске кризе рударско - топионичарског басена Бор.

Сугестиван, малтене постапокалиптичан пејзаж Бора често је био инспирација ауторима савременог српског филма – упечатљиве ликовности лако је конотирао идеју друштвеног и индивидуалног јаловишта. У визуелним референцама иновативно и интересантно је његово идејно и ликовно поређење са митским пустошима вестерн жанра.

Један од проблема сценарија произилази из чињенице да се један његов озбиљнији сегмент бави једноставним описом дечје игре. У форми кратког филма, који се по природи ствари мора ослањати на лапидарност у изразу, ова скица безбрижне доколице делује као дигресија, као пауза пред даљи наставак приповедања, као одмор од главне радње које уистину нема.

Незгодно је што унутар лимитиране минутаже она заправо постаје централно значењско, идејно и наративно место и као један недогађај не комуницира скоро ништа од намераваних идеја аутора. Овом утиску доприносе и дијалози који на моменте делују неуверљиво и неприлагођено узрасту ликова – што би дошло до још већег изражаја током реализације и очекиваних проблема у раду са децом.

Други, не тако мали проблем, је анахроност – дочарана и романтизована дечја игра и дечји односи су безмало незамисливи у савременим урбаним срединама и са иоле млађом публиком свакако не бу комуницирали, док би генерацији X донела ништа више до сентименталног, носталгичног, осврта на свет којег више нема. Такође, у том крокију једног дана дечјег живота, за публику остају непознате и несазнатљиве предисторије ликова и њихових односа, те ће се као резултат неминовно јавити неразумевање и препознавање суштине проблема главног јунака и нарушених породичних односа.

Комисија сматра да постоји потенцијал уочене високо естетизоване ликовности, али да је сценарио потребно разрадити у правцу дубљег сагледавања у дочаравања феномена усамљености главног јунака.

ПРВИ ВИКЕНД У АПРИЛУ

Редитељ: Амина Авдић

Продуцентска кућа: CLICKER

Оригинална и релевантна замисао пројекта „Први викенд у априлу“ захтева озбиљни рад на нивоу сценарија. Из редитељске експликације да се наслутити основна визија филма, која је изузетно свежа и занимљива. Филмско бављење искуством слепих особа те покушај органског приближавања том искуству филмским средствима велики је и захтеван задатак. На нивоу сценарија тај задатак захтева додатни рад – који ће се пре свега свести на сажимање и већи фокус самог текста, који би много добио избегавањем вишка литереризација што не значи да та лиетарарна „поетска места“ нису начелно добра, него да их сада у сценарију има превише, да није постигнута најбоља мера између тих и других филмских изражајних средстава. Верујемо да би сценарио много добио таквим критичким сажимањем, које би онда на прави начин фокусирао циљ пројекта и усмерило боље филмски наратив.

ПУТ

Редитељ: Павле Прокић

Продуцентска кућа: ЧАРНА ВУЧЕНИЋ ПР

Прича о поновном сусрету два пријатеља - прича о Адаму и Ивану и нараслом раскораку у њиховом погледу на свет, прича о злу које гута добро. Избор теме делује претенциозно, а сценарио и редитељска екпликација се на жалост често ослањају на општа места. Повратник из Америке опседнут новцем, каријером и успехом и скрушени породични човек са села не делују као живи ликови већ стереотипи у корист идеје аутора.

Стиче се утисак да аутори имају морализаторски однос према својим ликовима са инверзијом краја где видимо да је у питању лутка страшило - тиме филм постаје као некакав социјални експеримент, а ауторе уздиже на ниво Бога који им суди.

ГЛАМУР

Редитељ: Страхиња Млађеновић

Продукцијска кућа: СЕРВИА ФИЛМ

Осмишљен по мотивима приче Томаса Лиготија, сценарио за филм „Гламур“ разматра позицију филмске уметности у посткапиталистичком друштву кроз синтаксу хорор жанра. Читајући редитељску и продуцентску екпликацију могли бисмо само да пожелимо да се овај својеврсни ламент над глобалним изумирањем биоскопа визуализује у један снажан, експресиван и лако читљив текст, који ће својој публици оголити све последице погрешних корака које смо као друштво начинили. Ипак, након читања нове верзије сценарија, жеља остаје неиспуњена.

Савети дати у претходном конкурсном циклусу највише су се односили на слободнију адаптацију Лиготијеве приче, у којој би се одмакли од жанровских конвенција и удаљили од предвидиве синтаксе хорор филма, у тежњи ка успостављању релевантног друштвеног коментара који би јасно кореспондирао са актуелним духом времена. Сценарио јесте претрпео извесне промене (значајнија употреба субјективног коментара главног јунака), али оне су га за нијансу чак и приближиле оригиналном предлошку чиме је додатно ојачан жанровски образац, а нажалост ослабљена оштрица друштвене критике.

СЕРВИС

Редитељ: Синиша Цветић

Продукцијска кућа: Врабац Филм

Сервис је прича о последњем дану емигранта Стефана на послу батлера у Њујорку који (не)очекивано добија шансу за нови посао током прославе Дана независности. Овај једноставан сценарио намерава да нам открије однос главног јунака и средине у којој се његова отуђеност искушава изазовном понудом.

На први поглед, ова егзотична тема привукла је интересовање комисије поготово препознајући аутора по квалитету претходних радова. Синиша нас веома конкретно упознаје са својим намерама да преко овог необичног занимања свог протагонисте а кроз тачно утврђене ситуације постави питања о људској слободи и класним разликама у оквирима капиталистичког поретка. Иако нам је јасан редитељски поступак у предлогу пројекта као кључни продукциони елемент изостављен је конкретан финансијски оквир како би се овај филм могао реализовати обзиром да је радња постављена у Њујорку.

"КВАР"

Редитељка: Клара Вујовић
Продукцијска кућа: ГЛУМАЦ

У зиму 1991. године, регрутовани Бобан у повратку са ратишта у Вуковару стопира аутомобил који вози Ненад и тако улази у емотивни ковитлац који га прати и кад се у Београду види се девојком Наташом. Занимљиво је да епоха 90-тих година и различитих домаћих ратишта и даље изазива интересовање млађе генерације аутора, и комисија поздравља уметничка настојања у овом правцу. Међутим, у покушају да донесе кратку аутентичну причу на фону рата филм "Квар" редитељке Кларе Вујовић и сценаристе Бојана Тасића ипак не делује као да успева да на малом простору кратког метра оствари озбиљан третман амбициозно задате теме, остајући углавном на поједностаљености генерално постављених ситуација.

Јасна је привлачност епохе коју су међутим и продукције с већим буџетима имале проблем да третирају и комисија у том смислу препоручује даљи рад на сценарију, уз већу минутажу и продукционе захтеве ако је потребно, и његовом тачнијем превођењу у конкретне оквире реализације, уз разрађенију редитељску експликацију с визуелним референцама.

"ПРЕКО"

Редитељ: Милош Бојовић
Продукцијска кућа: НЕЗАВИСНИ ФИЛМСКИ ЦЕНТАР ФИЛМАРТ

По повратку у свој родни град, младић Стефан сведочи сцени насиља која поставља питање да ли је промена на боље у друштву уопште могућа. На врло ограниченом простору од 8 предвиђених минута трајања, филм "Преко" сценаристе и редитеља Милоша Бојовића покушава да кроз густо спаковану "coming-of-age" причу изнесе прегршт тема обрађених у редитељској експликацији – међутим из сценарија и приложеног визуелног материјала није до краја јасно како би се те теме напослетку читале у готовом филму.

Препорука комисије је свакако даљи рад на сценарију, који се може слободно проширити, односно продужити трајање филма, како би теме појашњене у експликацији биле јасне и у филмској причи.

ШТО ТЕ НЕМА

Редитељ: Александар Папајић, Стефан Андрејић
Продуцентска кућа: РЕАСОСК

Пројекат „Што те нема“ обрађује изузетно важну друштвену тему – вршњачко насиље и омаловажавање на националној основи – девојчицу, Ромкињу, обесправљују и злостављају друге девојчице из одељења.

Да би се ова тема обрадила на релевантан начин потребно је критичко бављење сценаријом који у овој верзији испољава многе слабости и један вид наивности који ова важна социјална тематика не трпи. Дакле, неопходно је продубљивање односа међу ликовима и већи рад на завршном поентирању, као и појачавање конфликтних елемената како би гледалац могао снажније да доживи неправду и патњу главне јунакиње.

У том смислу, поред осталог, она у сценарију треба и да се потцрта као главна јунакиња, као неко ко је носилац стања о којима филмски наратив говори и на њеном лику треба додатно порадити.

КАД ПРЕСПАВАШ БИЋЕ ТИ СВЕ МАЊЕ ЧУДНО

Редитељ Алекса Михајловић

Продукцијска кућа: Блудни син

Сценарио за краткометражни филм "Кад преспаваш биће ти мање чудно" бави се односом генерације млађих тинејџера према трагичном губитку другарице. Међу њима се издваја девојчица Мина која у овом суочавању постаје свесна своје смртности.

Иако се у сценарију не наводи на који начин је другарица изгубљена, ова тема додатно нам актуализује потребу за социјалним дијалогом, обзиром на скорашњу трагедију али и не оставља тако јак утисак при читању сценарија. Иако нам редитељ јасно даје до знања да не мисли да прави *граму о ограсићању*, остаје нејасно којим то конкретним драмским елементима намерава да прикаже један сложен процес код малолетника у форми кратког филма. Губитак ближњих није нова тема а она обично садржи трансформацију карактера као најважнији аспект приказа пролазности и прихватања живота, те се поставља питање да ли би економичнијом драматизацијом главног лика аутор оставио дубљи утисак на читаоца.

Осим што је препознат потенцијал аутора у ранијим радовима, комисија такође препоручује да се пројекат додатно обогати визуелним референцама, као и да се финансијска конструкција пројекта не ослања скоро целокупно на подршку Филмског центра.

ПАРИЗ ИЗНУТРА

Редитељ: Марко Ковач

Продукцијска кућа: МК АРТ СТУДИО

Пројекат "Париз изнутра" редитеља и сценаристе Марка Ковача а према мотивима романа Дамира Каракаша "Сјајно место за несрећу" третира амбициозну тему – судбину емиграната у западној метрополи, "на дну ЕУ" – кроз причу о Момиру, неафирмисаном српском писцу који, у жељи да објави роман у Паризу, води спољашњу и унутрашњу борбу са сопственим амбицијама у суровим околностима, једва спајајући крај са крајем у унутрашњости маленог трошног стана ког дели с Бугарима склоним криминалу.

Предложени сценарио је исувише литераран и у његовој се структури и дијалозима виде трагови литерарног предлошка, а доследно превођење на екран би резултирало минутажом вероватно дужом од предвиђене, тако да се поставља и питање реализације у задатим продукцијским оквирима.

Комисија препоручује даљи рад на сценарију како би добио форму драматуршки прикладнију краткометражном филму, као и прецизнију продукцијску разраду наизглед просто замишљене идеје (београдске локације за париске ентеријере) која би се у реализацији врло лако показала комплекснијом и скупљом него што је замишљено.

Разматрајући образложени Предлог Комисије у погледу критеријума за оцену пријава и висине средстава која се додељују сваком од пројеката, Управни одбор Центра је нашао да је Предлог Комисије у свему у складу са Конкурсом и релевантним позитивним прописима Републике Србије, као и складу са буџетским средствима опредељеним за Конкурс обезбеђеним од стране Центра.

Имајући у виду наведено, а у складу са чланом 18. Закона о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС), Управни одбор Центра је оценио да Предлог треба усвојити у целости и одлучио као у из
реци ове Одлуке.

Упутство о правном средству:

Против ове Одлуке може се поднети жалба Министарству културе Републике Србије, а преко Центра у року од 15 дана од дана доношења ове Одлуке.

За Управни одбор Филмског центра Србије

Мирослав Лекић,
председник Управног одбора